

בית נאמן

מוצ"ש פרשת בא, י"א בשבט תשפ"א

נושאי השיעור:

שיעורו השבועי של מרן ראש הישיבה רבנו מאיר מאזוז שליט"א

בעקבות המצב, השיעור מועבר בשידור חי בלבד.

בשעה 20:00

ניתן לשמוע בשידור ישיר את שיעורו של מרן שליט"א בערוץ קול ברמה. או ב'קול נאמן': 079-9-367-367 או ב'קול בית נאמן': 079-9270505

א. אם יתכן שאדם ימות בלי שנגזר עליו כן? ב. אין לסמוך על הנס. ג. צאו והתחסנו. ד. להתפלל בלי מניין כשיש חשש להידבק בקורונה. ה. מי שיש לו תסמינים ויוצא מביתו לביהכ"ל נקרא רוצח. ו. ביאור הפסוק "שא ה' פניו אליך". ז. מי שלא שומר על מגבלות הקורונה מחלל את השם. ח. ראש השנה לאילנות וברכת האילנות רמוזים בפרשה. ט. בענין המנהג לאכול 'אליה' בליל פסח, והטעם לזה. י. ה'חלב' אסור באכילה ו'האליה' מותרת. יא. 'חלב' איסורו מן התורה או מדברי סופרים? יב. 'ועצם לא תשברו בו'. יג. מורנו ורבנו מרן הגאון רבי רחמים חי חיתה הכהן ע"ה. יד. התורם ל"חכמת רחמים" יזכה לפרנסה בריאות ורפ"ש.

"שא נא חטאתי"

א. שבוע טוב ומבורך¹. היום קראנו: "ועתה שא נא חטאתי אך הפעם והעתירו לה' אלקיכם ויסר מעלי רק את המוות הזה" (שמות י"ז). ושמותי לב "שא נא חטאתי" גימטריא תש"ף. כאילו אנחנו מתחננים על הקורונה שבאה בשנה שעברה: "שא נא חטאתי אך הפעם וגו' ויסר מעלי רק את המוות הזה" זה מוות נורא ואיום. היו פעם אומרים ארבעה אחוז [מהנבדקים - חיוביים], חמישה אחוז, שבעה אחוז, שמונה אחוז, והשבוע זה הגיע לעשרה אחוז. וזה אחרי שהביאו את החיסון וכל הדברים האלה. צריך לדעת שאין אף אחד מאתנו שהוא בטוח מזה. בעיתון יום ליום עשו שני עמודים שלמים שאין בהם ממש, "האדמו"ר הקדוש זכותו יגן עלינו נפטר", "הבחור המסכן נפטר", מי זה האדמו"ר הזה? לא אדמו"ר ולא בחור ולא שום דבר. רק שאנשים ידעו שכל מי שהוא סומך על הנס, אסור לעשות את זה. אנשים אומרים 'אנחנו חרדים, בטח יעשו לנו פרוטקציה'... אין פרוטקציות למעלה. יש רק ליחידים סגולה, וגם הם לא התכוונו לפרוטקציה. חנניה מישאל ועזריה אמר להם נבוכדנצר לעבוד את הפסלים שלו. אמרו לו גם אם תשרוף אותנו באש אנחנו לא נעבוד לפסלים שלך. והם הלכו ליחזקאל הנביא, אמר להם תשמעו, אתם צריכים לברוח, הגזירה נגזרה. אין מה לעשות. אמרו אפילו נגזרה הגזירה אנחנו עושים את זה, וקרה להם נס. לכן כל אחד ואחד לא יאמר אני בטוח מהקורונה, יש לי ברכה של מישהו. שום דבר.

האם הכל נגזר משמים?

ב. הרמב"ם בתשובה (דפוס ליפסיה סימן קט"ן) שאלו אותו: האם זה נכון שכל מה שקורה בעולם הכל נגזר מהשמים? תראו מה שהוא כותב: "וכל המניח דברים שביארנו שהם בניינים על יסודי עולם, והולך ומחפש בהגדה מן ההגדות, או במדרש מן המדרשים, או בדברי אחד הגאונים זכרונם לברכה, עד שימצא מלה אחת ישיב בה על דברינו שהם דברי דעת ותבונה - הדברים שלנו טובים, והוא משיב על דברינו, אינו אלא מאבד עצמו לדעת, ודי לו מה שעשה בנפשו - די לו מה שהוא גרם לעצמו. וזה שאמר לך רבך "בת פלוני לפלוני וממון של פלוני לפלוני", אם גזירה השווה בכל היא זאת והדברים כפשוטן, למה נאמר בתורה "פן ימות במלחמה ואיש אחר יקחנה" (דברים כ"ז), "ואיש אחר יחללנו" (שם פסוק ו)? - הרי אם כתוב לבן אדם שככה יקרה לו, אז אפילו ישב בבית ימות, וגם אם ילך למלחמה ימות, אותו דבר. וגם - "ואיש אחר יחללנו" - אם כתוב לך שתזכה לחלל את הכרם ולאכול מפריו אז זה בסדר, תלך לכל המלחמות ואתה שמור ומוגן. ואם לא כתוב לך - אפילו תשב בבית תמות. וכי יש בעולם בעל דעה, יסתפק לו דבר זה אחר מה שכתוב בתורה. אלא כך ראוי למי שהוא מבין, ולבו נכון להבין דרך האמת, שישים עניין זה

1. חזק וברוך. יישר כח (לרבי כפיר פרטוש ואחיו ר' יהונתן יצ"ו על הפיט' מי ימלא גבורותיך). "מי ימלא גבורותיך", כל כך אמיתי הדבר הזה. כל העולם כולו מפחד מג'וק קטן, אין לך גבורות גדולות מזה.

המפורש בתורה עיקר ויסוד שלא יהרוס בנין ויתד התקועה אשר לא תמוט, וכשימצא פסוק מדברי הנביאים או דבר מדברי רז"ל חולק על עיקר זה, וסותר עניין זה, ידרוש ויבקש בעין לבו (כלומר בעין שכלו) עד שיבין דברי הנביא או החכם. אם יצאו דבריהם מכוונים כעניין המפורש בתורה הרי טוב, ואם לאו יאמר דברי הנביא הזה או דברי החכם הזה איני יודע אותם, דברים שבגו הן, ואינם על פשוטיהם².

יש שמתים קודם זמנם

ג. אחר כך אומר: "וזה שאמר החכם בתו של פלוני לפלוני - כתוב בגמרא בסוטה (דף ב' ע"א): מכריזין ארבעים יום לפני שנולד הבן, הבת של פלוני לפלוני, דרך שכר או דרך פורענות הוא זה, שאם זה האיש או זאת האישה עשו מצווה שראוי ליתן שכרן בהן זיווג יפה ומשובח, הקב"ה מזווגן זה לזה - אם האיש והאשה בעלי מדות טובות וראוי לזווג אותם, אומר בתו של פלוני לפלוני. אבל אם הם לא בסדר לא אומרים בתו של פלוני לפלוני, וכן אם ראוי להיפרע מהם בזיווג שיהיה בו קטטה ומלחמה תמיד, מזווגן. וזה כוונת מה שאמרו רבותינו ז"ל (בראשית רבה פס"ב פ"ב) אפילו ממזר אחד בסוף העולם וממזרת אחת בסוף העולם הקב"ה מביאן ומזווגן זה לזה. ואין דבר זה השווה לכל, אלא לאלו שנתחייבו או שזכו כמו שירש בעיני ה' יתעלה". ואני מצאתי אבן עזרא שכותב ככה בפרשת שופטים (דברים כ"ז): "אשר אירש אשה ולא לקחה ילך וישוב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יקחנה. והנה זה הכתוב לאות כי יש מי שימות בבוא יומו, רק המת במלחמה מת בלא יומו". מי שנפטר במלחמה או במחלות וכדומה, יכול להיות שהוא נפטר לפני הזמן שלו. אם הוא לא נזהר בעצמו ולא נזהר בבריאותו שלו. קפץ ברחוב לכביש ובאה מכונית ה' ירחם ופגעה בו. יאמר זה נגזר?! לא, זה לא נגזר. מחוסר זהירות קרה הדבר הזה³.

2. וזה גם מה שכתב הרמב"ם בצוואות שלו לבנו רבנו אברהם. ויש מפקפקים בה ואומרים שלא כתב אותה הרמב"ם, לא ככה, אלא כתב את זה הרמב"ם. מה שכתב כאן כתב שם. אמר שם, אם אתה מוצא דבר שהוא שיוצא מהפשט ומהשכל, אם יכולת להסביר אותו - טוב, ואם לא - תאמר אני לא מבין, אל תבלבל אמונתך בגלל איזה מדרש או איזה דבר. כתבתי את זה בקונטרס "כסא המלך" (עמוד צ"ג) על צוואת הרמב"ם.

3. ולמה אבן עזרא והרמב"ם כתבו ככה? כי הם חיו עם הערבים, והערבים אומרים "הכל גזור מהשמים" - יש ביטוי בערבית: "לא הרוב מן אלמכתוב". אי אפשר לברוח מהגורל, ובוזה החליטו לעשות ג'יהאד. מה זה ג'יהאד? אם הם מחליטים שצריך להילחם בשביל האסלם, נלחמים אפילו עם מדינות גדולות, אפילו עם מדינות של נוצרים וכדומה, ואם אחד אומר אני מפחד, אני מפחד, אני מפחד. אומרים לו תשמע, אם נכתב עליך שתחיה - אפילו תילחם עשר מלחמות תצא תמיד בריא. ואם נכתב עליך אחרת - אפילו תשב בבית ותתחבא תחת המטה גם כן תמות. זאת אומרת אדם לא יכול לעשות כלום. אבל זה לא ככה, לא זו הדרך של התורה. התורה אומרת שאדם צריך להיזהר ממקום סכנה.

יצוב גרפי: חאלה 050-2738858

הדלקת נרות	מוצ"ש	ר"ת
י-ם:	16:36	17:50
ת"א:	16:52	17:51
חיפה:	16:40	17:49
ב"ש:	16:53	17:52

לע"נ בתי ידידנו ר' משה חדיף אירית הודיה ע"ה בת מזל תלחטו"א. תנצבה"א.

ברוך ה' יש לנו חיסון

ד. ולכן מה שבעוונות הרבים מספרים כל הזמן שהחרדים הולכים ונופלים וחולים ומתים. מה זה? מה המעשים האלה?! יש כאלה אומרים, לא, אני מובטח. מי הבטיח לך? וכי יש לך נביא שהבטיח לך?! (ואפילו אם יש נביא, מי יודע, שמא יגרום החטא?) הרי שרצו לפגוע בשאול, אבישי ואחרים, דוד המלך אמר להם "חיה, כי אם ה' יגפנו, או ימו יבוא ומת, או במלחמה ירד ונספה" (שמואל א' כ"ו, י'). אל תגעו בו. זה מדובר כאשר אין שום הבטחה. בן אדם יורד למלחמה זה מסוכן. לכן אדם צריך לדעת, **כאן יש לנו חיסון ברוך ה', והחיסון הזה הוא פלא פלאים. אף אחד לא האמין שתוך כמה חודשים ימצאו חיסון**, מתי שכל העולם כולו יושב ונדהם מה סופה של המחלה הזאת? מה סופה של הקורונה? שני מיליון כבר גבתה מן העולם, ובארץ ישראל גבתה ארבעת אלפים ומעלה, ואנחנו כל יום מוסיפים ומוסיפים. אין לדבר סוף. צריכים להיזהר.

להתפלל בלי מנין כשיש חשש להידבק בקורונה

ה. מותר להתפלל בבית, אם אדם חושש שיבוא לביהכ"ל איזה 'חמור' שיש לו תסמינים ואומר לא אכפת לי, אני מה שיש בעולם יש, מה שנגזר עלי נגזר, לא ככה, אכפת לך וחצי!... צריך להיזהר. תפלה תוכל להתפלל בבית, תוכל להתפלל במטה, תוכל להתפלל בחדר סגור בבית, וכשתלך לביהכ"ל תשים מסכה וכולי האי והלואי. כתוב: "משכיל לדוד בהיותו במערה תפלה" (תהלים קמ"ב). דוד היה במערה עם כל מיני עכבישים והתפלל, לא אמר אין לי מנין, וכי אני יכול לעשות מנין עם העכבישים האלה?!... לא, אל תעשה מנין, תתפלל מקירות לב, "קולי אל ה' אזעק, קולי אל ה' אתחנן, אשפוך לפניו שיחי צרתי לפניו אגיד" (שם ב' ג'). "צרת לפניו אגיד" ר"ת צלא צלא בערבית פירושה בית הכנסת). המקום הזה שאני נמצא במערה עם העכבישים והתרנגולים זה כמו בית הכנסת בשבילי. אדם רואה שכולם הולכים בעוונות הרבים, וכל מיני צרות צרורות ואתה עוד נלחם בדמיונות שלך?! במה אתה נלחם?!

מי שיש לו תסמינים ויוצא מביתו לביהכ"ל הוא רוצח

ו. כל מי שיש לו תסמינים אסור לו להתפלל בבית כנסת. הוא נקרא רודף, נקרא רוצח, נקרא עושה מעשים מכוערים. יש כאלה אומרים אני יעבור את זה, אבל בא לשם אדם זקן לפי תומו ואתה הורג אותו. מה המעשים האלה?! מי הרשה לכם לעשות ככה?! מה שאמרנו בכיפור לא לאשר שבתי כנסת יהיו סגורים (עיין בעלון מס' 230 אמות ב' ב' א'), אמרנו את זה בתנאי שישמרו על הכללים. על מסיכה, ועל מרחק בין אנשים, ואדם שאין לו שום תסמין. אבל אדם שיש לו סימנים של המחלה אסור לצאת מהבית, ודאי שאסור לעשות ככה. לא יתכן כדבר הזה שאדם ילך ככה. "ערום ראה רעה ונסתר ופתיים עברו ונענשו" (משלי כ"ב, ג). אסור להם לעבור ולהיענש, הם חייבים בדמם של אחרים. השבוע אמרו, שני אנשים מבוגרים באו לבית הכנסת

4. יש לנו אנשים צדיקים גמורים, שהקב"ה מרחם עליהם אפילו יכנסו למקומות מסוכנים. יש להם נסים ונסים נסים. יש כאלה, אבל אלה בודדים ממש. יש לנו למשל אברהם אבינו, הוא נזרק לכבשן האש ויצא חי. יש לנו חנניה מישאל ועזריה, שהם מסרו עצמם לכתחילה על קידוש ה'. אמר להם נבוכדנצר: אם אתם לא תשמעו ולא תשתחוו לפסל שאני עשיתי תכנסו לכבשן האש. הלכו לשאול את יחזקאל הנביא (ככה מובא במדרש שיר השירים רבה פ"ג פ"ג), אמר להם: לא שמעתי שתהיה לכם הצלה, תברחו. אמרו: אנחנו לא בורחים, אנחנו מוכנים למסור את עצמנו על קידוש ה'. למה? כי אז כל אמות העולם יגידו הנה ישראל עם איום של נבוכדנצר זרקו את הכל, זרקו את האמונה, זרקו את התורה, זרקו כביכול את הקב"ה. אנחנו הולכים! ואומר המדרש שאחר שהלכו מיד אמר הקב"ה ליחזקאל הנביא שיהיה להם נס, אבל אם היה אומר להם את הדבר הזה לפני כן, אז הם היו אומרים הנה אנחנו הולכים בגלל ששמענו שיש נס. לכן אמר להם אין לכם נס, זהו. ובכל זאת הלכו ועשו קידוש ה'. הגמרא שואלת (סנהדרין דף צ"ג ע"א) למה אחרי הסיפור של חנניה מישאל ועזריה אין יותר המשך לסיפור עליהם. בספר דניאל לא מספר עוד פעם מה שקרה אצלם. רק על דניאל בלבד, איפה היו חנניה מישאל ועזריה? אז אחת הדעות בגמרא אומרת ברוך טבעו. איזה רוק? אומות העולם כעסו עליהם, יש לכם אלוך כזה שעושה לכם נסים נפלאות, ואתם עם ישראל הולכים בתוהו ובוהו? עובדים עבודה זרה ועושים להכעיס? ויש לנו אלוך כזה עד היום הזה. חנניה מישאל ועזריה מסרו את עצמם לכתחילה. (מי שבא להתפלל ואחר כך נפגע, האם הוא אומר: אני מסרתי את עצמי? אתה לא חשבת בכלל שיש משהו עם תסמינים).

עם כל השמירה ועם המסכות וכ'ו, והיה שם איזה בחור אחד שהוא מסומן [יש לו תסמינים], והמסומן הזה הרג אותם. מי הרשה לכם לעשות את זה?! מי הרשה לו לאותו בחור לצאת מהבית?! שישב בבית. משעמם לו? לא משעמם. תקח לך ספר מעשיות של הבעל שם טוב, תקח לך ספר של רבי יוסף חיים, תקח לך חומש ותלמד את הראשונים, איך כל דבר ודבר עשו אותו בשכל ובדעת. אל תעשו שטויות. אל תעשו הבלים. מי שעושה דבר כזה, זה חמור מאד.

אבינו מלכנו חטאנו לפניך רחם עלינו

ז. צריך לעשות את החיסונים, ואפילו אחרי החיסונים יש כאלה שהם נפגעו, ככה כתוב (ביום ליום) על אחד (שכחתי את השם שלו). אמר עשיתי חיסונים, וסגרתי את החלונות ואת הכל, ו"עלה מוות בחלונינו" (ע"פ ירמיה ט', כ) - בא דרך החלון, והוא עכשיו נמצא בבידוד, "מה דודך מדוד" (שיר השירים ה' ט) ולמה אתה בבידוד... מה לעשות, ככה זה. לכן כתוב בתורה יש תפלה "שא נא חטאתי אך הפעם", תרחם עלינו, תסלח לנו, תמחול לנו, "ויסר מעלי רק את המוות הזה". המוות הזה זה מוות שאי אפשר להסביר אותו.

וגם טראמפ זכור לטוב

ח. וזה גרם גם כן לנפילה של טראמפ. אני ראיתי מאמר שכתב (או שדיבר) ר' שלמה קרעי, שפתיים ישק. אומר שם שטראמפ הזה הפסדנו אותו. ולמה? כי מכל נשיאי אמריקה לא היה אחד שהיה אוהד ישראל כמוהו חוץ מאחד - טרומפ⁵, ויזכר שמו לברכה לדורי דורות. עם ישראל אינו שוכח, "וגם חרבונה זכור לטוב", וגם טראמפ גם כן זכור לטוב. עשה הרבה דברים טובים, והחליט כמה דברים. היה שם מי שמדבר אתו בשכל ובתבונה, והוא אומר אני מבין אתכם. אני יודע מה זה שבת. אני יודע מה זה שמיטה. ושחרר כמה יהודים שהיו כלואים, ויש מהם שהיו במאסר עולם ושחרר אותם. תמיד יזכר שמו לתודה לטובה ולברכה. ואולי גם אחרי ארבע שנים של בידוד, אם ביידין יהיה טוב - יהיה טוב (מי יודע?). אבל אם חס וחלילה אחרת, אז יוחלף בטראמפ או משהו אחר. הקב"ה "מהעדה מלכין ומהקים מלכין" (דניאל ב')

5. 'הרי טרומפן זה השם שלו. פעם היה אצלו הרב שלמה לורנץ ז"ל, אמר לו: תגיד לי למה אתה הצבעת בעד מדינת ישראל? למה? כל העיתונאים התקיפו אותו בשנת ארבעים ושבע-ארבעים ושמונה. אמרו לו: למה אתה עושה ככה? הערבים פי כמה וכמה מהיהודים, היהודים בא"י אז סך הכל היו חצי מיליון, ואחרי השואה האיומה הכל נחרב. והערבים היו כמה מאות מיליונים, למה אתה הצבעת בעד היהודים? והוא לא ענה. אבל הוא גילה את טעמו לרב לורנץ, אמר לו אני אגיד לך למה, משתי סיבות. סיבה ראשונה, בילדותי הייתי גוי של שבת. אמר לו: מה הכוונה שהיית גוי של שבת? אמר לו: בליל שבת קוראים לי בשעה עשר-אחת עשרה כדי לכבות נרות, כי לא היה חשמל והנר נשאר דולק ולא יתן להם לישון, אין להם חדר לזה וחדר לזה. אז אני בא ומכבה ודרך אגב נותנים לי קוגל וצ'ולנט, איזה טעים. הטעם עדיין בפה שלי... אני עדיין מרגיש טוב מהאוכל שלכם. לא אמרו תכבה - תקבל איזה כסף פעם בחודש, לא. וסיבה שניה, שאביו היה נוצרי דתי, אבל לא קרא כל כך בברית החדשה, היה מביא את הילדים שלו ביום ראשון (זה היה חג שלהם), ואומר להם בואו תלמדו תנ"ך, והיה מלמד לנו תנ"ך, ואומר לנו כמה נהרגו במלחמות, כמה נהרגו בבית ראשון, כמה נהרגו כאן, ואני קורא וכואב. עד שפתאום הגיע כורש, והוא אמר "כל ממלכות הארץ נתן לי ה' אלקי השמים, והואפקד עלי לבנות לו בית בירושלים אשר ביהודה, מי בככם מכל עמו, יהי אלקי עמו ויעל" (עזרא א', ב' ג). ואז עלו ארבעים ושנים אלף יהודים, ויסדו את הישוב הראשון בארץ ישראל, עד לעזרא ונחמיה וזרובבל וכ'ו. ואני קראתי את זה, ואמרתי מי יתן לי לעשות דבר כזה, אני אעשה כמו כורש.

והיום שמתי לב, אני תמיד יודע רק טרומפן, מה זה טרומפן? כמו המן? לא, ההיפך מהמן... טרומפן עולה בגימטריא 305. ומה השם הפרטי שלו? פתחתי אנציקלופדיה הלפרין שמו 'הר' (אשכנזים כותבים הערי, יש להם המייסד של מכון הרי פישל, והיה אחד חשב ששמו הרי פישל, הרים של פישל... זה לא הרים, זה הרי, זה שם גוי), והרי בגימטריא 215, סך הכל 520. גימטריא כרש"י זה לגלגל של כורש... ומה שעשה כורש בזמנו גם הוא עשה ככה, וכמה מדינות הלכו אחריו, והחליטו לתת לעם ישראל מדינה אחרי השואה הנוראה שאכלנו אותה בעוונותינו הרבים שהלכו והתבוללו באומות, והתבוללו והתבוללו עד שבא הרוצח הארוך יחם שמו זכור היטלר, והשמיד והשמיד והשמיד עד שיהיה הכל "יודין ריין". מה זה? נקיים מיהודים. העולם יהיה נקי מיהודים, היהודים כביכול זו חלאה, זו מחלה. זה זבובים ויתושים. ככה היו עושים בטלוויזיה בזמנו, היו מביאים המון יתושים, מראים אותם, ואחר כך מחליפים את המונח, מראים המון יהודים מפולניה. הנה, אלה היתושים של הדוד. וטרומפן הרגיש שעליו לעשות מעשה כורש, ויזכר שמו לברכה ולטובה לדורי דורות.

פגיו 24 שעות ביממה! **בית החוראה כסא רחמים** **מזמורת** **מנוגנת** **רבינת** **שרות** **סת"ם** **משפח וצדק** **מזנה אלפוני בזל ונא אלכני** **02-5353-383** **www.yhr.org.il** **בנין אלה ונאמן אה דרך האלה** **בשתי פני הדי** **הבנו מציא מאתו ישיא** **אנליט - אנליט - אנליט - אנליט - אנליט**

להיזהר ולו רק בשביל חילול השם שנגרם

י. לכן צריכים לדעת שלא כל אחד יכול לומר "אני מוגן", אף אחד לא מוגן. אין לנו את הזכויות האלה, אלה היו מיוחדים שהייתה להם מוגנות מיוחדת, אבל רוב בני האדם לא מושגחים בצורה כזאת.⁸ ודאי שחייבים להתפלל ולתת צדקה,⁹ אבל אדם צריך להיזהר ולהיזהר! ולו רק בשביל חילול השם, שלא יגידו אתה רואה איך מספר הנופלים אצל הדתיים פי כמה מהחילוניים. זה לא יכול להמשיך ככה. ואם אנחנו נשמור נוכל להגיע בעזרת השם שאף אחד מהדתיים או מהחרדים לא יחלה.¹⁰ אבל צריך להיזהר באופן טבעי, ומי שלא זהיר זה דומה לאדם שעובר בכביש ואומר לעצמו "אני מוגן כי קראתי תהלים כל יום", ובאה מכונית וגמרנו. השם ירחם. וכי זה יעזור לו? ואם יבוא בטענות כלפי מעלה למה שלחתם מכונית שתפגע, הרי אני קורא תהלים? יגידו לו: תודה רבה על התהלים שלך, יש לך שכר בגן עדן, אבל אתה לא נזהרת, ואתה צריך להיזהר.

אשר יאכל לכל נפש

יא. השבוע הזה יש לנו ראש השנה לאילנות, וזה נרמז בפרשה שקראנו היום: "אך אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם" (שמות י"ב ט"ז). "אשר יאכל לכל נפש" ראשי תיבות: אילן. וט"ו בשבט הוא ראש השנה לאילנות. ויש גם רמז בפסוק זה שבחודש ניסן אפשר לברך ברכת האילנות אפילו על אילן אחד. כי הרי הקטע הזה כולו שייך לחודש ניסן, כמו שכתוב: "החודש הזה לכם ראש חודשים, ראשון הוא לכם לחודשי השנה" (שם פסוק ב'), והכוונה לחודש ניסן. ושם כתוב "אשר יאכל לכל נפש" שזה ראשי-תיבות אילן. לרמז שעל כל אילן של מאכל אתה מברך עליו ברכת האילנות, אפילו אם זה רק אילן אחד. הרב עובדיה בהתחלה כתב (חזון עובדיה פסח עמ' י"ד) שצריך שני אילנות, אבל אחר כך חזר בו ואמר אפילו על אילן אחד אפשר לברך (חזון עובדיה ברכות עמ' תנ"ח). ומה שהגמרא (ברכות דף מ"ג ע"ב) אמרה "אילני דמלבלבי", הכוונה "אילני דעלמא", וככה דעת הרב אורבך ועוד כמה פוסקים (עיין בה' נסי ח"ב עמ' ט"ז).

מנהגנו לאכול 'אליה' לביל פסח

יב. אנחנו נוהגים לביל פסח לאכול אליה (וככה נוהגים כל הג'רבים). ויש זקנים שהאליה מזיקה להם, כי היא מלאה שומן, אבל הם לא יכולים להיפרד ממנה וחייבים לטעום ממנה קצת... ואילו הילדים שלנו לא אוהבים אותה, ואתה צריך להתחנן לפניהם: "תאכלו אליה", ולשחד אותם בכסף. לומר להם מי שיטעם אליה לביל פסח, אחרי ליל החג יבוא לסבא ויבקש כסף על שאכל אליה...

טעם המנהג

יג. ומנהג זה לאכול אליה יש בו שתי סיבות: סיבה אחת, בגלל המעשה עם רבי יהודה בן בתירא. הגמרא בפסחים (דף ג' ע"ב) אומרת, שהיה גוי אחד שהתחפש ליהודי כי שמע שהיהודים עושים בקרבן פסח משהו יפה, ואמר טיל, שהטיל נהיה בדבר... הקב"ה מצווה לטיל: תלך ותתפוק את הטנק הזה, והוא הולך והופך. הטיל הזה הוא "ילד טוב" וממושפע. ה' אומר לו תהרוס את הטנקים האלה והוא הולך והורס...
יד. הרמב"ם (מ"ג פרק י"ז) שלבעלי החיים ישנה השגחה שרק המין לא יכחד. ואפילו הכי יש כמה מינים שנכחדו במבול (ככה אומר המלבי"ם בפרשת נח). וכן גם במיני פירות וזרעים. פעם ראיתי כתוב שישנם מאתים סוגים של תפוחי אדמה, והיום נשאר מהם אולי חמשים, אבל כולם תפוחי אדמה. ורק קצת משוגים אחד מהשני. ויש יותר מזה, אדם פרטי יש עליו השגחה. כתוב: "כי תצור אל עיר ימים רבים לצור עליה לתפוסה לא תשחית את עצה" (דברים כ"י). והזוהר אומר (במדבר דף ר"ב ע"א) "שעצה" זה התלמיד חכם, כמו שנאמר: "עץ חיים היא למחזיקים בה" (משלי ג' ח'). ה' אומר למלאך המשחית: תיזהר, זה תלמיד חכם, אל תפגע בו, תשמור עליו. אבל כמה אנשים יש לנו שיכולים לעשות דברים כאלה? [ולפי זה לבעלי-חיים אין השגחה על הפרט. אך על בני אדם יש השגחה גם על הפרט - אך במקום סכנה לא בטוח שיצטל, ויש אנשים מיוחדים שגם במקום סכנה יש עליהם השגחה מיוחדת].
טו. יתרום לקופת העיר או לכל מקום אחר, לא אכפת לנו. העיקר שיתנו. האדם צריך לתת צדקה כל יום.
טז. אני לא שונא אף אחד. כל דתי וכל חרד וכל שומר שבת וכל מי שקורא בתורה פעם בשבוע, או קורא משהו, הקב"ה קובע לו שכר, והשכר הוא שיהיה בסדר, יהיו הוא ומשפחתו שמורים ומוגנים, אבל צריך להיזהר באופן טבעי.

כ"א). הוא מסובב את כולם. אנחנו כולנו בובות.⁶

"ישא ה' פניו אליך"

טז. אלה שמוגנים כמו אברהם אבינו, חנניה מישאל ועזריה ודניאל, הם רמוזים בתורה. כתוב: "ישא ה' פניו אליך" (במדבר ו' כ"ו). המפרשים התקשו בו מאד, יש מאמר בגמרא (ברכות דף כ' ע"ב) שמלאכי השרת חשבו: "ישא ה' פניו אליך" הכוונה יעשה לך פרוטקציה, כמו "ישא פניך", והקשו, הרי כתוב בתורה: "אשר לא ישא פנים ולא יקח שוחד" (דברים י"ז). למה אתה נושא להם פנים לישראל?, אמר להם הקב"ה: מגיע להם, כי אני אמרתי "ואכלת ושבעת" (דברים ח' י'), והם אוכלים בכח כזית וכביצה ועושים ברכת המזון. אנשים כאלה שהם עושים לפנים משורת הדין אני חייב לשאת להם פנים, זה דברי הגמרא. והרשב"ם (מובא בראשונים) אומר אחר המחילה, מלאכי השרת לא יודעים ללמוד ולא יודעים דקדוק (והקב"ה עונה להם לפי סבתם). למה? כי הפסוק לא אמר "ישא ה' פניך", כל נשיאת פנים (פרוטקציה) פירושו אתה נושא את הפנים של המושא, כמו: "הנה נשאתי פניך גם לדבר הזה לבלתי הפכי את העיר אשר דברת" (בראשית י"ט כ"א) - אני לא הופך את צוער, נשאתי פניך. אבל כאן לא כתוב: "ישא ה' פניך", אלא כתוב "ישא ה' פניו אליך". ומה הכוונה? הרשב"ם אומר פניו לשון כעס, כמו "ופניה לא היו לה עוד" (ש"א א' ח'). (הכעס של חנה אחרי שעלי הכהן הרגיע אותה, ואמר לה: "ואלקי ישראל יתן את שלתך" (פסוק י"ז) היא נרגעה, והכעס שלה לא היה לה עוד). הפנים שלה היו רגועים. זו הכוונה "ישא ה' פניו אליך" - הכעס שלו עליך ישא אותו, לא יכעס עליך, יעשה לך רק טוב. אבל זה קצת דחוק. כי למה כתוב "ישא ה' פניו אליך", היה צריך לומר "ישא ה' פניו", מה זה אליך? "ישא ה' פניו לטובתך", מה זה אליך? אלא יש פירוש אחר של הרמב"ם (מ"ג ח"א סוף פ"ז) ושל רב סעדיה גאון (בתרגום כאן) ש"ישא ה' פניו אליך" הכוונה שישגיח עליך באופן מיוחד.⁷

יז. הנה בארבע שנים האלה יכולנו לעשות המון דברים. מה עשינו כל הזמן? דק לא ביבי, ביבי דואג לביבי, ביבי דואג לבובה... וכן על זה הדרך. במקום להתאחד ולהפסיק את הסיכול הזה ואת הסכלות הזאת ואת הבערות הזאת, לא עכשיו גם כן כל אחד נפרד ונפרד, "לתאוה יבקש נפרד" (משלי י"א, ח). אתם חושבים שיש להם הצעה אחרת יותר טובה ממנו? לא, אין להם כלום. שום דבר. רק מלחמות ומלחמות. לכן אדם ידע שייגיע יום הבחירות - "בעשור לחודש הזה יקחו להם איש שה לבית אבות שה לבית" (שמות י"ב ג'). כל אחד ילך ויצביע למפלגה שהיא שומרת תורה ומצווה. שהיא אוהדת ושושנה תורה ושושנה לא שונאה את הדת. אלה שמתפארים שהם ילחמו בתורה, מי הם? ילחמו?! התורה תעמוד על קברם אחרי שהם ילכו לגיהנם ולבאר שחת. התורה תרקד עליהם. תגיד להם דרישת שלום מפתח גיהנם... תאמר להם בואו אלי חמורים, בואו אוילים, אתם תילחמו בתורה?! אתם יודעים שהתורה הזאת יציר כפיו של ריבון העולמים? מה אתם לעומתה? אתם אפס. תוהו ובוהו. כל השמות הארוכים האלה כמו איווט ליברמן, הרב עובדיה היה אומר ליברמן זה השטן, לא הבנתי אותו. יום אחד אני עושה גימטריא איווט ליברמן גימטריא השטן. (שלוש מאות ששים וארבע). השטן בהתגלמותו... עכשיו עוד פתעם הוא חוזר ואומר החרדים אשמים, כל הצרות האלה באו מהחרדים. לא, באים מהמשוגעים שכמוך. היית נשאר ברוסיה, תחיה שם טוב, מה צריכים אותך?! בשביל מה באת? מה אתה עושה כאן? איווט ליברמן ר"ת אויל, ואי"ו של איווט ול' של ליברמן). אויל וטיפש. צריכים לברוח ממנו, מי שנתן קולו אליו עושה עבירה. עושה דבר אסור, הוא מחריב את העולם. מי יודע מה יהיה? הקב"ה יעזור לנו שלא יהיה כדבר הזה לעולם.

יח. וזה קורה בימינו הרבה פעמים, אנשים הולכים למלחמה והם בסכנה, לא יודעים מה לעשות, ופתאום קורה נס גדול וה' מציל אותם. אומרים שפעם אחת היו כמה חיילים שלנו שבאו להילחם באויב, ופתאום הם רואים טנק של מצרים, טנק ועוד טנק ועוד טנק. מה יעשו?! אמר להם המפקד יש בכם משהו דתי שיוודע לומר איזו ברכה או איזה דבר? (כי הם מאמינים בלבם המסכנים האלה, "ובדבר הזה אינכם מאמינים" (דברים א' ל"ב), אבל הם מאמינים... אלא שהם מתביישים לומר שהם מאמינים, שלא יבואו אחר כך החברים שלהם ויגידו להם: נעשית "דוס"? "דרוס" כל דוס, השמד כל חרד... הם משוגעים מה לעשות?!). ואחד החיילים אמר: הייתי הולך לסבא שלי בילדותי, והוא היה אומר לי "קח סוכריה" והייתי אומר לו תודה רבה ולוקח, אבל הוא היה אומר לי: רגע, תברך. והיה אומר אתי ביחד מלה במלה: "ברוך אתה אמוני אלקינו מלך העולם שהכל נהיה בדברך", והתרגלתי בברכה הזאת. זה מה שאני יודע מהילדות. אמרו לו: מה שאתה יודע זה מספיק. וכאשר הטנק היה עומד להגיע, היה אומר המפקד עם כל החיילים פה אחד, מלה במלה: "ברוך אתה אמוני אלוקינו מלך העולם שהכל נהיה בדברך", וכשהיו מסיימים היו שולחים טיל כלפי הטנק המצרי, והטנק מתפוצץ בטיל הזה. קולע אל הטנק ולא יחטיא (ע"פ שופטים כ"ט). וככה היה מגיע עוד טנק אחר, והם חוזרים על אותו נוסח, הם מברכים לבטלה, מסכנים, אבל הם לא יודעים. אנשים לא מבינים את הכוח שיש בתפילה, את הכוח שיש באמונה פשוטה ובתם לב. כאשר אדם מתפלל בתם-לב נעשים לו נסים גדולים. ככה עשוי לכל הטנקים, עד שהמצרים אמרו איזה בני אדם משוגעים אלו, מה הם אומרים?! מה הם עושים לנו? איך כל טיל קולע אל השערה? אתם יודעים למה? "שהכל" - כל גימטריא

לפרטים והזמנות:
053-6652663

כל תשמישי הקדושה במקום אחד
ספרי תורה • תפילין • מזוזות • מגילות ועוד

מוגה ע"י מוגהים מוסמכים מיושבת כסא הרמים

לע"נ ידידנו מגדולי מזכה הרבים ממפיצי עלון "בית נאמן"

לאכול את החלב שלה, אבל הבהמות שלנו הם לא קרבן, הם בהמות של חול, ושם מותר לאכול את החלב. ומה שאסור לאכול חלב זה רק מדרבנן. חכמים אסרו את החלב והתירו את האליה. וקמו עליו, מה פתאום? גם מי שאוכל חלב מבהמת חולין חייב כרת גם אם היא לא קרבן. ומה אתה אומר שזה רק מדרבנן? וכתבו עליו בחריפות, גם האור החיים, וגם הרמב"ן (רק שהם לא הזכירו את שמו, וכתבו את זה ברמז). והרמב"ן הוכיח מלשון הפסוק שכל החלב כולו אסור מן התורה, גם חלב של בהמות חול, כמו שכתוב: "חוקת עולם לדורותיכם בכל מושבותיכם, כל חלב וכל דם לא תאכלו" (ויקרא ג' י"ז).

לכל הדעות כל חלב אסור מהתורה

טו. אבל האבן עזרא ידע את זה, והוא התכוון לענות "כסיל כאיולתו" (משלי כ"ו ה). אתם הקראים לוקחים את פשט הפסוק ולא רוצים לקבל את דרשות חכמים. אז התורה אמרה: "כי כל אוכל חלב מן הבהמה אשר יקריב ממנה אשה לה" (ויקרא ז' כ"ה), ומה שלא הקריבו מותר לאכול. וככה דרכו של האבן עזרא, כמו שכתב בפירושו הקצר שלו לפרשת ויקהל בפסוק "לא תבערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת" (שמות ל"ה ג). שאיזה קראי אחד שאל אותו איך אתם מדליקים נרות בשבת? ואדם יכול לתרץ לו בפשטות, וכי הדלקנו בשבת? הרי הדלקנו מערב שבת. אבל האבן עזרא לא תרץ לו ככה, אלא אמר לו הרי הפסוק אמר: "ביום השבת" והכוונה שבלילה מותר. אמר לו הקראי בלילה מותר?! התחיל להקשות לו, זה מביא פסוקים מכאן וזה מביא פסוקים מכאן, עד שהקראי אמר לו בלבול אותי, שיגעת אותי. אתה בקי בתנ"ך יותר ממני... אבל תגיד לי, איך תפרש כאן "לא תבערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת", שרק ביום אסור ולא בלילה? אמר לו האבן עזרא כן, והביא לו דוגמאות שהפסוק כותב יום והכוונה ביום ולא בלילה. ענה לו על הכל. האבן עזרא מומחה איך לסבך אנשים... יש לו מוח מיוחד במינו. אם היה יודע לכתוב בשפה ברורה כמו רש"י והרמב"ם היה נפלא ללמוד בו. אבל הוא כותב בקיצור ובשפת סתרים, ובמיוחד שלפעמים הוא עונה על הקראים וחושבים שזוהי דעתו, אבל באמת זו לא דעתו, והוא רק אומר להם "לפי דבריכם אני אענה לכם".

"ועצם לא תשברו בו"

טז. יש קושיא של רבי אברהם ברודא (היה גאון גדול מהאשכנזים, ובשער המלך בהלכות קרבן פסח פ"ה א"א מביא את הקושיא שלו), על מה שהתורה אמרה בקרבן פסח: "ועצם לא תשברו בו" (שמות י"ב מ"ו), ולמדו מזה שהשובר את עצמות הפסח לוקה¹⁶ (פסחים פ"ה ע"א), דמנא לן ד"ועצם לא תשברו בו" פירושו שאסור לשוברו, אולי כוונת התורה להורות דאין צריך לשברו, כי היינו אומרים דמחוייבים לשבור כדי לראות אם ניקב קרום של מוח כדאיתא בחולין (דף י"א ע"א) ולכך בא הפסוק לומר דאין צריך, כיון שהולכים אחר הרוב. ונראה ליישב שדין זה שאסור לשבור עצמות קרבן הפסח נלמד ממה שנאמר בפרשת בא (שמות י"ב מ"ו) ועצם לא תשברו בו. משמע שזה דין פרטי בהלכות פסח. ואם הכוונה שא"צ לשבור את העצם משום דאזלינן בתר רובא א"כ דין זה שייך בכל הקרבנות ובכל בשר דעלמא שא"צ לבדוק כל השבעים טרפיות משום דאזלינן בתר רובא.

מורנו ורבונו מרן הגאון רבי רחמים חי חויתה הכהן ע"ה

יז. השבוע יש את האזכרה של מורנו ורבונו הגאון רבי רחמים חי חויתה הכהן ע"ה. והאזכרה הזאת בדרך כלל צריכה להיות ב-י' שבט, אבל השנה זה חל בשבת, ובמקרים כאלה כותב בנתיבי עם (סי' תקס"ח ס"ט) אדם שיום האזכרה של אביו ביום שבת, יקדים את התענית לערב שבת. אבל מרן (שם) לא פסק ככה, אלא כתב שיתענה יום אחרי שבת, וככה המנהג פשוט בג' רבא. אם יום האזכרה חל בשבת או בראש חודש וכדומה מתענים יום למחרת. ואם גם למחרת יש איזה יום שאי אפשר להתענות בו, אומרים "כיוון שנדחה נדחה". ואם כן כיוון ש-י' שבט חל בשבת, אז עושים את האזכרה הלילה במושב ברכיה במקום שהיה גר בו.

16. והזהר אומר שה' ציוה לא לשבור עצמות בפסח, בשביל שהמצרים יריחו את ריח הכבש של קרבן פסח, ולא יאמרו אולי זו בריה אחרת - צבי, אייל, איל. לכן התורה ציוותה: "ועצם לא תשברו בו", שיראו את העצמות שלו מושלכות בשוק, הם עובדים את הטלה - שיראו את עצמותיו.

גם אני רוצה, למה שלא נטעם את הפסח של היהודים?! והוא הלך והתלבש כמו יהודי, לבש ציצית וכובע וגלימה, ולא היה ניכר כל כך שהוא לא יהודי¹¹, והוא הלך שם ואכל ואכל ואכל. ואחרי שחזר לעיר שלו נציבין¹², פגש את רבי יהודה בן בתירא ואמר לו: בתורה שלכם כתוב: "כל בן נכר לא יאכל בו" (שמות י"ב מ"ג). הוא היה יודע את התורה, כי היא הייתה מתורגמת ליוונית, ואני הלכתי לירושלים ואכלתי מהפסח כמה שיכולתי, אכלתי "משופרי שופרי". רבי יהודה בן בתירא לא שתק לו. אמר לו: האם נתנו לך לטעום מהאליה? אמר לו: לא. אמר לו רבי יהודה: אתה יודע למה הם לא נתנו לך? כי הם הרגישו בך שאתה לא יהודי, ולא רצו לבייש אותך, לכן נתנו לך משאר הבשר של הכבש, אבל את האליה לא טעמת. פעם הבאה תגיד להם: תביאו לי מהאליה. אמר לו: טוב, בסדר, תודה שהארת לי את העינים... לשנה הבאה הגוי הזה הלך לירושלים ואמר: "מאליה ספף לי" - למה אתם לא נותנים לי מהאליה? אמרו לו: מי אמר לך את זה? אמר להם: ככה אמר לי רבי יהודה בן בתירא מהעיר שלנו. אמרו מה, בן בתירא לא יודע ש"אליה לגבוה סלקא"? הרי את האליה נותנים על גבי האש שעל המזבח (ככה כתוב: "והקריב מזבח השלמים אשה לה' חלבו האליה תמימה". ויקרא ג' ט'). האליה קרבה על המזבח, אם כן איך האדם הזה מבקש אליה? ואיך רבי יהודה בן בתירא לא יודע את הפסוק הזה? בדקו אחריו וראו שהוא ערל והרגו אותו¹³. אחר כך שלחו לרבי יהודה בן בתירא: "אשריך רבי יהודה, שאתה גר בנציבין ומצודתך פרושה עד לירושלים"¹⁴. ואומרים (איני זוכר אם זה רבי שאול כהן או שזה רבי שושן כהן), שלזכר הנס הזה, שבשאלה אחת תפס אותו במלכות, אנחנו אוכלים אליה בליל פסח. זה דבר אחד.

ה'חלב' אסור באכילה ו'האליה' מותרת

יח. וסיבה שניה, כי הקראים טוענים שהאליה אסורה באכילה, אומרים התורה אמרה: "חלבו האליה תמימה" (ויקרא ג' ט), ומשמע שהיא כמו חלב, וכמו שאסור לאכול את החלב גם את האליה אסור לאכול. ולמה אנחנו אוכלים? כי רש"י פירש בפסוק ש"חלבו" פירושו "המובחר שבו" (ומהו? זה האליה תמימה), כי אנשים אוהבים את האוכל השמן והמובחר¹⁵. ורב סעדיה גאון אמר (הובא ברמב"ן שם) פירוש אחר, שכוונת הפסוק, חלבו ו-האליה, הוא"ו של חלבו הולכת גם על מלת "אליה". [א"ה: לשון הרמב"ן, "כי חלבו האליה, יחסר ו"ו והאליה", נראה שרק נתכוין לומר שכאילו כתוב ו"ו, ומ"מ עדיף לומר שהו"ו של חלבו נמשכת גם לאחריה, כמו שכתב בתורה תמימה על פסוק וירדוף עד דן (בראשית י"ד, י"ד) שהכוונה עד דדן והדל"ת של עד נמשכת לפניו ולאחריה. ויש כמוה עשרות בתנ"ך (עיין בס' אסף המזכיר ערך אות בסוף מלה)]. גם את החלב שלו מקריבים וגם את האליה. והקראים אמרו לו מה פתאום? איפה מצאת את הפירוש הזה שהאות וא"ו כפולה פעמיים? וודאי שהכוונה "חלבו שהוא האליה". ולכן האבן עזרא בפרשת צו (שם ז', כ') הוכרח לתרץ תירוץ אחר לגמרי. וקמו על התירוץ הזה הרמב"ן (שם ג', ה') והאור החיים (שם פסוק י"ז). אבל יש חכמה מיוחדת לאבן עזרא. האבן עזרא אמר, שאת החלב של הבהמה שאנחנו לא אוכלים זה לא מדין תורה, אלא זה רק מדרבנן. למה? כי הפסוק אמר בפרשת צו: "כי כל אוכל חלב מן הבהמה אשר יקריב ממנה אשה לה' ונכרתה הנפש האוכלת מעמיה" (ויקרא ז' כ"ה), ומשמע שדווקא מבהמה שאתה מקריב ממנה קרבן אסור

11. וגם אם הוא היה מגולח, אולי היה מגולח על פי ההלכה, ואולי בכלל היה לו זקן.

12. זה מקום בין עירקא ובין כורדיסטן. ידוע עד היום הזה, ונקראת 'מוצול'.

13. היום מצאו שהיה כתוב בכותל של בית המקדש: "אסור לגויים להיכנס מעבר לזה, ומי שייכנס, יומת!". גילו את זה במלחמת ששת הימים. וזה היה כתוב ביוונית, כדי שהגויים ידעו שאסור להם להיכנס מכאן והלאה.

14. ותוספות (ד"ה מאליה) שאלו, רבי יהודה בעצמו למה לא עלה לרגל? ואמרו כמה תירוצים, ואחד התירוצים שהיה זקן שאינו יכול להלך ברגליו דפטור. (כתוב בתגינה (דף ד' סו"ע) "רגלים פרט לחיגר ולחולה ולזקן ולשאינו יכול לעלות ברגליו" רגלים בא למעוטי מי שצריך משענת אחרת לבד מרגליו). לא ירימו אותו על כפיים, זה לא כבוד, אלא הוא פטור. אבל מי אמר לתוספות שהוא לא עלה לרגל, אולי הוא כן עלה? התשובה היא שלומדים את זה מהמכתב שהם שלחו לרבי יהודה בן בתירא, כתבו לו: "אשריך רבי יהודה שאתה בנציבין ומצודתך פרושה עד לירושלים", ומלשון "אתה בנציבין" משמע שהוא יושב בנציבין ולא בא לירושלים, אבל יש לך מצודה שפרושה עד לירושלים.

15. לא כמו היום שאנשים אומרים: "בבקשה בלי שומן"... אפשר לאכול שומן ולא יקרה לכם כלום. אדרבה, בתנ"ך השמן והבריא הולכים ביחד, כתוב שעגלון מלך מואב היה "איש בריא מאד" (שופטים ג', י"ז), ומה פירוש "בריא"? שהרבה שומן יש לו.

רבי שמואל בן שפורה כהן זצ"ל נלב"ע יום ב' י"ב בשבט תשפ"א. תנצבה"א.

"ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות"

ית. וכל מה שאנחנו יודעים על מוהר"ך (רבי רחמים חי חויתה הכהן) ע"ה זה טיפה מן הים. כי יש הרבה מאד מה לספר עליו. אני יודע כמה מלים ששמעתי מאבא ע"ה או שקראתי בספרים, אבל אם היינו אשכנזים היינו רושמים וזוכרים כל מלה וכל ביטוי שהרב אומר. ואומרים שפעם היה לו תלמיד שקוראים לו מרדכי, ורבי חויתה שאל את התלמידים שלו מה הוקשה לרש"י, והוא ידע לענות. ורבי חויתה התחיל לשיר לו: "ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות תכלת וחור" (אסתר ח' ט"ו) ואותו מרדכי יצא "מענגר" [שמח וטוב לב] - איך הרב שיבח אותי.

מה יפו פעמיך בנעלים בת נדיב

יט. פעם אחת מישהו הגיע לבית הכנסת לבילי תשעה באב כשהוא נועל נעליים כרגיל. הרב הבחין בו ושתק. אחרי שסיימו את התפלה, אמר לו רבי חויתה: ר' פלוני בוא הנה, אתה לא יודע שבית המקדש עדיין לא נבנה, ואסור לך לנעול נעליים של עור? אמר לו: אני יודע, אני יודע. אמר לו: אם כן אז למה לבשת נעליים של עור? אמר לו: בגלל שאין לי כסף לקנות נעליים מיוחדות לתשעה באב. אמר לו: אין לך?! לא ידעתי. אני מברך אותך שתהיה עשיר, ותקנה את כל הנעליים שבעולם... אל תדאג. ואותו אחד סיפר שהברכה של הרב שנאמרה בדרך אגב כליל תשעה באב עזרה לו, והוא התעשר עושר רב.

שניהם נתלו על עץ החיים

כ. פעם אחת הגיעו לבית הכנסת הוא וחכם אחר (שמו רבי כמוס מימס מאמו). והיה בבית הכנסת טמבל אחד שלא יודע מה זה כבוד של תורה וכבוד של רבנים. ואמר הנה באו שני הרבנים האלה, "שניהם נתלו על העץ" (זה לקוח מפיטוי מי כמוך של פורים)... וכולם התחילו לכוּעס עליו: אתה לא מתבייש לומר שאת שניהם יתלו על העץ?! והיה רעש גדול והרב לא ידע כלום. וכאשר שמע את הרעש, שאל: מה קרה? אמרו לו: הטיפש הזה אמר עליך ועל רבי פלוני "שניהם נתלו על העץ", ומחינו על כבוד התורה. אמר להם רבי חויתה אתם לא מבינים אותו, "העץ" זו התורה, כמו שנאמר: "נעץ חיים היא למחזיקים בה" (משלי ג', י"ח), והוא התכוון שאני ורבי פלוני תלויים בתורה... אמר אותו אחד: אתם רואים, אני התכוונתי טוב... ככה רבי חויתה הרגיע אותו והרגיע את הרחות. הוא היה מיוחד שיוּדע לדבר לפי שפת כל אחד ואחד.

חתימה של כבוד

כא. והרב עובדיה ע"ה בימינו היה ככה, כל אחד ואחד שיבוא אליו אפילו שאינו מבין כלום, הרב עובדיה מדבר אתו ומרגיע אותו ונותן לו לטעום בתורה טעם מיוחד. למה? כי בדורות שעברו כל הכח שלהם היה בחרמות ונדויות, ואחר כך התלמידים נעשו יותר גרוועים. אבל לא עושים ככה - "לא זה הדרך ולא זה העיר" (מלכים ב' ו', י"ט). ואפילו בזמן שהיה בידינו כח לעשות חרמות, לא עושים ככה. הרב היה יודע להסביר ולתאר. פעם בא מישהו שהוא שר בממשלה והיה מחלל שבת, ורצו לכבד אותו שיחתום בכתובה. הרב עובדיה אמר לו תשמע כבוד השר, אנחנו נעשה לך מקום מיוחד בכתובה ושם תחתום. יש לנו כבר שני אנשים פשוטים - כמוני וכמו עוד אחד שנחתום בכתובה, אבל לך נעשה עיגול מיוחד שאתה תחתום שם "חתימה של כבוד" - כיסא הכבוד... והשר שמח, אמר, "תודה רבה כבוד הרב"... הרב עשה לו עיגול, ואמר לו תחתום את השם שלך, והחתימה שלו מחוץ לעדים וככה הכתובה כשרה. תמיד הרב היה מוצא את הדרך איך לדבר עם כל אדם, ובזכות זה החזיר אלפים ורבבות בתשובה. אבל אין לנו היום מי שיוכל לדבר כך. יאמרו הוא לא שומר שבת וההלכה אומרת ככה, מה אפשר לעשות!?

אתה מוכן לקבל עליך לשמור שבת?

כב. פעם בא אחד ורצה לקרוא את ההפטרות לעילוי נשמת ההורים שלו. והרב היה יודע בו שהוא לא שומר שבת. מה עשה הרב? ניגש אליו ואמר לו: תשמע, אתה לא שומר שבת, ואתה לא יכול לקרוא את ההפטרות, אתה מוכן לקבל עליך לשמור שבת? אמר לו כן, בשביל אבא אני מוכן לקבל. אמרו טוב, תעלה. וגם אם אחר כך יבוא יצר הרע לשגע אותך, הוא כבר הבטיח לך. לקיים. ככה צריך להיות, זו הדרך.

התורם ל"חכמת רחמים" יזכה לפרנסה בריאות ורפוא"ש

כג. לכן הערב כל אלה שישמעו את האזכרה שלו בוידאו או שיבואו סביב מושב ברכיה, ואלה שילכו לקברו של הרב, הקב"ה יתן להם כל טוב שבעולם. וכמה שאדם תורם ל"חכמת רחמים" שהיא על שמו של מורנו ורבנו הגאון הצדיק רבי רחמים חי חויתה הכהן בן גזיילה, הקב"ה יתן לו כסף כעפר הארץ, ויתן לו בריאות ורפואה שלמה וחיים טובים. וכל התלמידים שלומדים שם, יזכו להיות גדולים בתורה¹⁷.

עיון מיוחד במינו

כד. העיון שלו היה מיוחד במינו, ואבא ע"ה מספר עליו דברים נפלאים. יש מקומות בגמרא שלא היו מבינים אותם, והגאון בעל תורה תמימה היה מתקשה בהם (כתב את הפירוש שלו בשלושה מקומות) ועשה פירושים דחוקים, ואבא היה מספר איך רבי חויתה ע"ה היה מסביר להם את הגמרא כפשוטה ממש, והיה אומר להם את כוונת רש"י, ומי שחולק על זה הוא לא מבין. מה היה? בגמרא (מסכת ביצה דף ל"ח ע"ב) כתוב, שמי שהתערב לו קב שלו בעשרה קבין של חבירו "יאכל הלה וחדדי?". והגמרא אומרת את זה כי יש שם סברא שהולכים אחר הרוב. רש"י אומר: "וחדי. וישמח בדבר שלא עמל בו". למה רש"י כתב את זה? כי הוקשה לרש"י, הרי בסך הכל יש כאן רק קב אחד שהוא של אחרים, איך על מה אתה כל כך שמח, הרי יש לך עשרה קבין שלך, ולשמחה מה זו עושה? (קהלת ב', ב')! לכן רש"י אומר שהוא שמח בקב הזה כי הוא לא טרח בו, וקיבל אותו ישר מן המוכן. והיה חכם אחד שפירש פירוש ברש"י והפך אותו שרש"י מלמד אותנו שאין שמחה אלא בדבר שלא עמל בו. אבל זה לא נכון, וכוונת רש"י היא כמו שאמרנו, זה הפשט הפשוט. אבא סיפר לי את זה פעם, ושמרתי את זה בלבי ארבעים שנה, וכתבתי את זה (בהקדמת שו"ת שמחת כהן). [וע"ע בס' מגדולי ישראל ח"ב עמוד תיח].

מי שביקר אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב הוא יברך את כל הרואים ואת כל השומעים ואת כל הקוראים אחר כך בעלון בית נאמן, ה' יתברך ימלא כל משאלות לבם לטובה ולברכה, וישלח להם בריאות איתנה, אושר ועושר וחיים טובים וארוכים, בזכות מורנו הרב רבי רחמים חי חויתה הכהן זכר צדיק לברכה. וכן יהי רצון ונאמר אמן.

17. אנחנו בעוונות אין לנו פרוטקציה. (אין לנו "ישראל השם פניו אליך ויחונך" - שיעשה לך פרוטקציה...), אבל יגיע הזמן שידעו להעריך את התורה, וידעו לעשות פרוטקציות לכבוד תלמידי חכמים שלומדים או ב"כסא רחמים" או ב"חכמת רחמים" או ב"תורה ורחמים". רבי חויתה ע"ה זכה שיש שלוש ישיבות שנוקדות על שמו. לא היו לו בנים, אבל גם לרב האי גאון לא היו לו בנים, ורבי שמואל הנגיד אמר עליו: "ואם הלך ואין לו בן ביום הלכו לתחתיה, ילדים לו בכל ארץ ערבית ואדומיה". גם במדינות ערב - בג'רבה, וגם באדומיה - במדינת אדום, בצרפת, וגם בארץ ישראל. ויש לרבי חויתה בנים שזה התלמידים שלומדים בתורה שלו.

ההרשמה בעיצומה לספר הנפלא החדש

מלכי תרשיש

חלק ד'

על השדרים בתוניסיה
200 שלוחי א"י מ-400 השנים האחרונות,
ביקורם בתוניסיה, דרושיהם שם,
ומידע חדש רב מהם על רבני ויהודי תוניסיה

מחיר מיוחד להרשמה מראש
פרטים באימייל:
beni78@zahav.net.il
פלאפון: 055-6838670
ההרשמה עד כ"ב בשבט

בְּתִירַת תְּכֵלֶת, מצוות ציצית בשלמות!

הגאון רבי ישראל בעלסקי זצ"ל

ראש ישיבת תורה ודעת:

"הראו לי קונטרס לבוש הארון על ענייני תכלת, ז"א זיהוי מקור התכלת והחלזון וכל הבסנתעף, ועברתי עליו מהחל ועד כלה בכובד ראש, ... וכנראה יש גם מה לסמוך על דברים אלו למעשה, ולכל הפחות לא ללעוג על אלה שהחליטו להשים תכלת זו בבגדיהם, כי לא לחינם החזיקו בזה למעשה, כי הדברים נכונים, וח"ו לדחותם בקש"

עוד אין לך תכלת? הגקל אז היום וקסא סמסוד!

קו הסבל - קו חירום ושימוע

0799-1000-65

זכו בגדול!

אני רוצה
27523
התקשרו או שלחו
באתר - w.yhr.org.il

הזוכה בפסגות המפרש מעשר למוסדות ע"י התקנון / ט.ל.ח.
ניתן להמיר את הזכיה בכסף מזומן
משכורת חודשית ע"ס 4950 ש"ח לעשרה חודשים

והזוכים המאושרים הם:

שרשרת זהב לבן	עופרי שמואל	סוכה + כסא אליהו + סוכת ילדים	לוי חיים יעיש	השכרת רכב
זוג עגילי זהב הישוק	אדמון שבת	זוג תפילין	רפי חדר	השכרת רכב
זוג עגילים מזהב לבן	גואל ממן	סט ספרים	עובדיה חדוק	מכשיר וויז
שרשרת מזהב מגן דוד	הרב מניני ממו	סט ספרים	דוד עשור	טרקטורון ממוצע
טבעת זהב לבן	חיים ג'וטא	סוכה מהודרת	ציון נאמן	טרקטורון ממוצע
טבעת זהב עם אבן	יעקב כהן	פליימוביל	ראובן קראוויני	טרקטורון ממוצע
שרשרת כסף תליון תלתן	מיכאל סבן	פליימוביל	יוסי נעים	טרקטורון ממוצע
שרשרת זהב עם פנינים	אהרון ינון נעמן	פליימוביל	רודי אלנבסי	טרקטורון רגיל
טבעת כסף מעוצבת עם אבן	כהן מלכה	מגני למרוה לצמא	כפיר צוברי	טרקטורון רגיל
טבעת כסף פרה משובצת	יצחק דדון	מגני למרוה לצמא	כהן מרים	טרקטורון רגיל
טבעת זהב שני צבעים	הרב יצחק עזריאל	מגני למרוה לצמא	אברהם כהן	מגני לידידוני
זוג עגילי זהב עם כדורי לייזר	יוסי כהן	מגני למרוה לצמא	חנוך כהן	מגני לידידוני
גורמט כסף כדור לייזר	הרב אפרים דואני	מגני למרוה לצמא	יאיר סרוסי	מגני לידידוני
עגילי זהב לבן	אברהם יאמין	הבילת נופש	אוזינה דהאן	מגני לידידוני
טבעת זהב משובצת כסף	פנחס חדר	טיול משפחתי	אברהם ליבוביץ	מגני לידידוני
שרשרת כסף עם תליון מש	יוסף ממיה	טבעת זהב	יעקב זרקא	מגני לידידוני
גורמט זהב עם אבנים	לוי ציון	עגילים זהב	יוסי כהן	מגני לידידוני
שרשרת כסף תליון טיפה	יגאל ביתאן	עגילים ושרשרת זהב דמוי לב	גואל כהן	מגני לידידוני
טבעת זהב לבן עם אבן	יאיר קבלן	טבעת זהב דמוי לב	הרב זרח כהן	מגני לידידוני
טבעת יהלום	אוסנת כהן	טבעת יהלום	חיים גוואטה	מגני לידידוני

ואתה, אתה יקר
 שמך אינו אופיע כאן,
 גם אתה זכית בגדול!
 זכית לרבות בגדול, הרבנו
 רבי רחמים חי חוויתה הכהן בצנע"ל.

הזוכים בהגרלות הביניים:

הרב אבי ביטון	פיטום הקטורת	
הרב יעקב כהן	מזגן עילי 1 כ"ס	
ציון חורי רזיאל	הנזכיה יוקרתית	
יהושוע אבועז	בית מגילה מצופה	
גרפי יהודית	500 ₪ קניה בספרי המכון	
דביר אסולין	500 ₪ קניה בספרי המכון	
זרם שיש	השכרת רכב ל-3 ימים	
הרב נתנאל ענקרי	2 לילות צימר בצפון/דרום	
אסתי נדר	שעון יוקרתי	
הרב איתן חיים אברהם ביטון	שעון יוקרתי	
דן טרבלסי-פריז	השכרת רכב	
שלמה שרקר	קניה בספרי המכון	

רפאל כהן	טבעת זהב	
לישי ברום	טבעת יהלום	
צופיה טל	קניה בסופר לשנה	
חיים גוּטא	שמרטף לילדים	
פז ביתן	דלק לרכב לשנה	
כליפה ממו	עוזרת בית לשנה	
אסי סעדון	מתנות שמלוות אותך כל השנה	
עמוס אליה	מתנות שמלוות אותך כל השנה	
פרץ מים	מתנות שמלוות אותך כל השנה	

גואל ממו	
יוסף ממיה	
שירן חדאד	
עליזה מוסרי	
ינון אליה	
חיים גוואטה	
לאה שלום כהן	
מאיר עשור	
יעקב מרואני	
אורי מ.	
סמדר חדר	
ציון כהן	
אביחי נעמן	
חלפה אוסנת	
מבורדו יפה כהן	
הרב חיים אברהם ביטון	
כליפה ממו	
יקיר כהן	
דוד עשור	
רחמים צבאן	

עדיין אפשר לזכות בגדול!
 הגרלה על טבעת זהב משובצת ביהלום
 למצטרפים למבורכים ב'ברכת המנחה'
 לפרטים: 08-6727523

מזר אצמאס קופיריטובתו שרדן

רשמים מהילולת רבנו מרן רבי רחמים חי חויתה הכהן זצוק"ל

מאת ת. שר

הגאון הגדול מורנו ורבנו הרב יצחק ברדא שליט"א ראש מוסדות יצחק ירנן, כיבד אותנו בנוכחותו. אנו מלאי הכרת הטוב על הטרחה המרובה למען המוסדות ועל ההאצלה מברכותיו על כל התורמים.

הפתעת הערב היתה ללא ספק הגעתו של אהוב ליבם של תושבי הדרום בפרט וא"י בכלל, הלא הוא שר הדתות הרב יעקב אביטן הי"ו. בק דבריו שזר דברי תורה המענגים את הנפש, תוך שהוא מגלה בקיאות עצומה בתורת הרב. לאחר מכן המשיך ואמר: 'מוסדות חכמת רחמים, אתם הראויים להיות נמענים לתרומות של כל עם ישראל. מכאן תצא תורה!'

טוב, כבר אמר החכם כי עם מומחים לא מתווכחים...

ניתן היה לממש את ההתרגשות באויר עת עלה על הבמה לשאת את דברו הגאון הגדול הרב חננאל כהן שליט"א ראש המוסדות, האבא שנושא על כתפיו את כל העול. דרשתו של הרב חננאל היא דרשה שמחכים לה מהילולא דאשתקד עד ההילולא הנוכחית... כשהרב מדבר מרגישים מה הכוונה 'דברים היוצאים מן הלב נכנסים אל הלב'. הרב הודה לתורמים הזוכים להיות שותפים למצווה שאין לה שיעור.

אחרון הנואמים היה הגאון הצדיק הרב ברכאל הכהן, מראשי הישיבה, אחיו של ראש המוסדות. כשדיבר הרב ברכאל ניתן היה לממש את אש הקודש שלהטה סביבו.

חלק מרגש במיוחד היה החלק שכלל את הדלקת הנר העולמי. מר צבי עמאר, ידידנו הנכבד נשיא העמותה, העומד לימיננו בכל עת, המתגורר במרסיי, כובד בהדלקה. רבבות משתתפים הדליקו, כל אחד בביתו הוא את הנר המיוחד לעילוי נשמת רבי חויתה.

נדמה היה כי הנרות כולם עולים ומתאחדים לאש קודש, המחממת את כל השותפים, מלכדת אותם לדבר מצווה ומכרזת ואומרת 'כי נר מצווה ותורה אור'.

הנהלת המוסדות מתארת כי בתקופה האחרונה איימו הפקסים והמחשבים לקרוס. אלפי סיפורי ישועות שלא הפסיקו לזרום למערכת, אלפי אנשים שביקשו להיות חלק מהממסד הענק הזה, חדשי פעילות אדירים באים אל סיומם.

אל סיומם? חס ושלום.

יהודי אינו יודע סיומ מהו, סיומ הוא תמיד התחלה.

מוסדות חכמת רחמים ממשיכים להאדיר את התורה ואת לומדיה, ממשיכים להיות שם בשילכם, ממשיכים להעביר את שמותיכם את הקודש. ממשיכים להעתיר עבורכם על קברי צדיקים לכל ישועה והצלחה, בקיצור, במילה אחת מ-ש-י-כ-י-ם!

במוצאי שבת פרשת בא, התקיים ארוע בן עשרות אלפי משתתפים. בעיצומה של הקורונה, באמצע הסגר השלישי, ולא זה לא היווה בעיה חוקית.

ההילולא הגדולה המתקיימת מדי שנה באוהל הרב בברכה, התקיימה השנה במתכונת מצומצמת אך אדירה, קטנה אך רבת ממדים. בגלל המצב, למקום עצמו הגיעו רק חלק מן הרבנים הנוהגים לכבד את האירוע בהגעתם. אולם עם ישראל כולו היה שותף ברמ"ח אבריו וש"ס גידיו, דרך המדיה, דרך קוי הטלפון ובעיקר דרך הלב הפתוח.

הערב הגדול החל בשיעורו השבועי של מרן פאר הדור, ראש הישיבה, רבנו מאיר מזוז שליט"א, שדיבר על גדולתו של הסבא קדישא, על המוסדות המקדשים שם שמים בארץ ובעולם ועושים נחת רוח למרן רבי חויתה. הרב בירך את התורמים בברכות עצומות ואמר שהקב"ה יחזיר להם בניסים גדולים, ברכות וישועות. יש לציין שזו לא השנה הראשונה שהרב מתבטא כך. כבר לפני כמה שנים הבטיח הרב לתורמים שיזכו לקבל את כל הכסף בחזרה והרבה יותר מזה, פי עשרות מונים!

הרב חיזק את כולם וקבע כי על כל אחד מוטלת חובה שהיא זכות גדולה, להיות שותף של ממש למוסדות. כמה עצומה זכות התורמים למוסדות, מאות אלפי שעות תורה נזקפות לזכותם.

את שורת הנואמים פתח מנחה הערב, ראש המועצה הדתית הרב ששון טרבלסי הי"ו. במתקנות שאין שני לה עשה הרב ששון את מלאכתו, ושזר באומנות חוליות קישור בין דרשה לדרשה. הרב ששון פתח בסקירה נרחבת על פעילותם העניפה של המוסדות, על המפעל האדיר 'בית נאמן' ועל הזכות לקחת חלק בכל זה. סוד קטן נגלה מאחורי הקלעים, הרב ששון עצמו מסתובב ומחלק את העלון רגלית, מדי יום שיש, למרות כל העומס הוא חפץ ליטול חלק בזכות הרבצת התורה העצומה הזו.

את הערב הנעים ענק הזמר המפורסם מר אליהו והב ותזמורתו, שהיטיבו נגן, וביטאו את המיית הנפש לנשמה היתרה המסתלקת מדי מוצאי שבת קודש.

ראש הישיבה לצעירים, הגאון רבי רחמים חי חויתה הכהן, בן למייסד המוסדות הרב הצדיק חיים כהן זצ"ל. פתח בסיפור ישועה מרגש המסביר את השם המיוחד שהוא קרוי בו, על שם הסבא קדישא. הרב האריך להסביר כי רוחו הגדולה של הסבא מרבה מלאכים בשמים האומרים לו למקום 'גדל'. אי אפשר להבין אחרת את הצמיחה האדירה של המוסדות, שנעשו לאימפרייה של תורה וחסד.

ממיר אשמי

אתם שותפים בתורתנו? אשריכם!

אתם עדיין לא? בואו תטלו חלק, תקבלו הכל!

**בתרומת 280 ש"ח להודש תזכו לעשרת מונים של כ"ח לעשות היל!
 עשרות אברכים יתפללו עליכם כל יום בברכת המנחה.
 מי יכול לוותר על כך? התקשרו עכשיו 08-6727523**

ההילולא המרכזית של מרן עט"ר רבי רחמים חי חויתה הכהן זצוק"ל דרשת ראש המוסדות נכדו הגאון רבי חננאל כהן שליט"א

ראש ישיבת ארחות משה - חכמת רחמים

ברשות הגאון הגדול רבי יצחק ברדא שליט"א, אחי הגאון הגדול רבי ברכאל הכהן שליט"א מראשי הישיבה, בן אחי המנוח הגאון רבי רחמים חי חויתה

שיבדל לחיים טובים ראש ישיבת אורחות חיים לצעירים, הגאון רבי אברהם סגרון ראש ישיבת עטרת צבי (נינו של בעל ההילולא). קהל קדוש ונכבד.

אחי ורעי!

אנחנו נמצאים כאן לכאורה בלי אנשים, לבד מול המסך, אבל אנחנו יודעים שאלפים ורבות נמצאים איתנו ומחברים איתנו יחד לכבוד הסבא קדישא. היום זה ההילולא של הסבא קדישא מרן רבנו רחמים חי חויתה זכותו תגן עלינו ועליכם ועל כל ישראל. הסבא קדישא ע"ה היה גדול בתורה בכל התחומים, פוסק, מקובל, ראש ישיבה, מדקדק, משורר, פייטן, אין ספר שלא פתח ואין דבר שלא התעניין בו (כמו שאמר מרן האיש מצליח). אבל מעל הכל הוא היה אוהבם של ישראל, הוא מסר נפש עבור עם ישראל כולו, גם בג'רבא וגם אחרי שעלה לארץ. כאן במושב ברכיה היה ביתו הקטן - הצרפי הקטן, מקום של תלפיות, תל שכל פיות פונים אליו. ומכל הארץ פנו אליו, אשכנזים וספרדים. ראיתי מכתבים כמו עיני שרבני אשכנז כתבו לסבא, ושם הם מבקשים ממנו תתפלל על זה, תברך את זה, כולם נקבצו באו לך, ספרדים ליטאים וחסידים. הסבא קדישא ע"ה תמיד הייתה לו שאיפה לייסד ישיבה בארץ הקודש. וכאשר הוא עלה לארץ הוא טרח והשתדל למרות חוליו הגדול לייסד את הישיבה. וכבר היה שטח לישיבה, וכבר היה ראש ישיבה שהיה אמור להגיע, אבל בעוונות הרבים נטרפה השעה והסבא קדישא נסתלק לבית עולמו. אבל אחרי קרוב לשלושים שנה מפטירתו של הסבא, אחי המנוח הגאון הצדיק רבי חיים הכהן ע"ה שהסבא היה הסנדק שלו זכה והקים את המוסדות שלנו "חכמת רחמים". ברוך ה', ישיבה, כולל, ועוד ועוד. והן בעוון לפני שנים עשרה וחצי שנים נסתלק מאיתנו והותר חלל גדול. ואז הטילו עלי גדולי ישראל להמשיך להגדיל את התורה, להרים אותה, להפיץ אותה, וכולנו עושים יחדיו הכל לכבודו יתברך.

אחי ורעי היקרים, אני רוצה לומר לכם שאנחנו אוהבים אתכם, שמחים בכם, תודה רבה לכם על כל התמיכה והעזרה שלכם במשך שנים רבות עד

שהגענו עד הלום. ישיבות, כוללים ועוד. וברוך ה' כבוד התורה וקול התורה הולך וגדל עד מאד. יוסף ה' עליכם ככם אלף פעמים. אני רוצה להודיע לכם שבע"ה בשנה הבאה אנחנו פותחים את ישיבת ההמשך שלנו ישיבה גדולה. אחי ע"ה ייסד אותה, ובע"ה שנה הבאה אנחנו פותחים אותה, יהיו הרבה תלמידים שבאים ללמוד בדרך של הסבא קדישא בעל ההילולא מרן רבי חויתה ע"ה.

לפני שאני אספר סיפור על הסבא קדישא, אני רוצה להודות למרן ראש הישיבה רבנו מאיר מאוזז שליט"א שתמיד מעודד ומדברב אותנו, וכל פעם אנחנו נכנסים אליו בכל בעיה, והוא מעודד ומחזק ופותר. אני רוצה להודות גם לגאון הגדול שדרבן את אחי לפתוח ולהקים את המוסדות לפני למעלה מ-33 שנים - הגאון רבי יעקב פרידמן שליט"א שיבדל לחיים טובים וארוכים. וגם אני רוצה להודות, יבוא השלישי, חתנא דבי נשיאה אבי מורי רבי בנימין ה' ישמררו ויחיהו, שהוא האבא של המוסדות. תמיד תומך ועוזר, המוסדות התחילו בחצר הבית שלו, והוא נתן מכוחו והונו, ועד היום ממשיך ביתר שאת וביתר עוז. ועומד כצור חלמיש למגן עבור המוסדות. אני מתפלל יחד עם כולם שכל החיזוק שיהיה הערב הזה לכבודה של תורה יהי רצון שיהיה לרפואת כל חולי ישראל, ובכללם מר אבי רבי בנימין בן מברכה, שהקב"ה ישלח לו רפואה שלימה, ישלח דברו וירפאהו וימשיך לזכות את הרבים עד ביאת גואל צדק. אמן כן יהי רצון.

אחי ורעי. הסבא היה לבם של ישראל ואוהבם של ישראל. אנשים ראו ישועות גדולות עד מאד, כמו שראיתם כמה סיפורים בעלון הקדוש בית נאמן, ועוד שמעתם בערוצי הרדיו סיפורים על הסבא. ועכשיו אני אספר לכם סיפור ששמעתי אותו מבעל המעשה:

יום אחד ביקרתי עם אחי הגאון רבי ברכאל שליט"א בחנות של יהודי בשם חויתו עשוי ה"ו בבאר שבע. בחנות היה באותה שעה ידידו מר הרצל כליפה, אשר התעניין: "מי הם הרבנים האלה?". אמר לו בעל החנות: "אלה הנכדים של הרב מהתמונה". הסתכלתי על חויתו בפליאה ושאלתי: "מה הפירוש 'הרב מהתמונה'?" הרצל כליפה שהיה לידידו השיב לי במקומו: "בוא ואספר לך סיפור על סבא שלך: בזמן מלחמת 'שלום הגליל' הייתי הנהג של המפקד בפלוגה שלי. אחד מחיילינו יהודי ממוצא תוניסאי נהרג ה"ד, והמפקד נסע אתי לנחם את המשפחה. מרגע שנכנסנו לבית המשפחה, רותקו עיניו של המפקד לתמונה של סבא שלכם שהיתה תלויה על הקיר. ניכר עליו שהתמונה הסעירה אותו, ולאחר החלפת כמה מלות נימוס כמקובל, לא התאפק

ושאל את בעל הבית: "אתם מכירים את האיש הזה?". "בודאי, זה הרב שלנו", השיב בעל הבית. "היכן הוא גר?" התעניין המפקד. "הוא נפטר לפני הרבה שנים" לא הבין בעל הבית את השאלה. "אתה בטוח שהוא לא חי?" התפלא המפקד. "בטוח" השיב בעל הבית. "נראה לי שהוא חי!" התעקש המפקד. אף אחד מהנוכחים לא הבין את הדו-שיח המשונה הזה. המשכנו לשבת שם עוד כמחצית השעה, וכל אותו הזמן המפקד אינו מתיק את עיניו מהתמונה. "לבסוף ביקש להוריד לו את התמונה כדי להתבונן בה מקרוב. הוא בחן אותה היטב ושוב ושוב אמר: "אני בטוח שהוא חי היום!" בעל הבית נפנה אליו בחוסר הבנה, מתלבט כיצד להגיב למצב המוזר בו הוא משכנע אדם שהנפטר באמת נפטר.

ואז נענה המפקד וסיפר לנוכחים את הסיפור המדהים הבא: במהלך המלחמה האחרונה, הוטלה עלינו משימת טיס מעל שמי סוריה. לרוע מזלנו, פגע טיל של האויב במטוסנו. בחסדי שמים הצלחנו להיחלץ מהמטוס הבורע ולצנוח, אבל מצאנו את עצמנו בשטח האויב בלבנון. הבטנו אנה ואנה ולא ידענו לאן נפנה. לפתע הבחנו כי בראש גבעה סמוכה עומד רועה צאן מבוגר ומשיג על צאנו. מתוך תקווה כי לא יסגירנו, פנינו אליו ושאלנו בערבית: איך יוצאים מכאן? להפתעתנו, הרועה ענה לנו בעברית צחה, והדריך אותנו: תלכו משם, ואל תלכו משם וכו'. עשינו כדבריו וב"ה שבנו בשלום לכוחותינו. "והנה כשנכנסתי לביתכם, נתקלו עיני למרבה הפתעת: בתמונה הזאת - של אותו רועה צאן. לא הבנתי מה עושה בסלונכם תמונה של רועה צאן לבנוני. ולכן הייתי בטוח שהוא חי, שהרי לא מזמן היה הדבר". סיים המפקד את סיפורו המפליא וקם לצאת מן הבית.

ממשיך הרצל לספר: אחרי כמה ימים המפקד קורא לי ואומר בסערת רגשות: "תראה, כבר כמה לילות אני לא מצליח לישון מעוצמת הגילוי שאותו רועה צאן שסייע להצילנו הוא 'הרב מהתמונה' שנשלח משמים. אחרי שראיתי את כוחם של חכמי ישראל, החלטתי שאחרי השירות הצבאי אני הולך ללמוד תורה. המפקד אכן חזר בתשובה והוא כיום לומד ומלמד תורה בירושלים.

זה הסבא ע"ה. הן בחייו עשה פעלים גדולים והן אחרי פטירתו עשה פעלים גדולים, לבם של ישראל. לכן כל מי שרוצה ישועה וברכה, אנחנו נדליק את הנר המרכזי ונכוון לרפואת חולי ישראל ולישועת כלל ישראל, וכל אחד ידליק נר בביתו ונזכה לראות בישועת ה' נזכה לראות בהקמת קרן התורה בהגדלת כבוד שמים, אמן כן יהי רצון.

ערכת הקודש

תורם יקר!

עקב ריבוי התורמים והעומסים האדירים על המערכת לא הצלחנו לספק את ערכת הקודש לכולם. ערכת הקודש תגיע אליך בס"ד עד לתאריך כ"ב בשבט תשפ"א

אם עד תאריך זה הערכה לא הגיעה, אנא צור עימנו קשר בטלפון: 08-6727523 תזכה למצוות!

אהי ורעי!

חפץ אני לגלול מעל במה חשובה זו, מעט מרגשותינו ההומים: כבר חודשים ארוכים שהטרדנו מאד מההילולא הגדולה של תשפ"א. הילולת הסבא קדישא, מה יאה עליה במתכונת זו? הכיצד לא תעבי הקורונה על קרני הווד של ההילולא? האם בעקבות ה'כתר' תוסר העטרה???

החששות היו גדולים. להעביר אירוע מיוחד בעל אלפי משתתפים, למתכונת דיגיטלית, אינו דבר של מה בכך. המסע החל בראש השנה תשפ"א, והגיע לסימו המושלם, בהצלחה עצומה בס"ד כעת, בראש השנה לאילנות.

אודה ד' מאד בפיי ובתוך רבים אהללנו,

כי הגדיל חסדו עימנו והזמיק לנו האנשים המופלאים על כל צעד ושעל, שהיו מסורים בכל לב ונפש להצלחת הארוע: ראשית אודה לידיד נפשי ראש וראשון לכל דבר שבקדושה מזכה הרבים אהוב ואהוב הרב ישראל דרעי הי"ד, עוזרו האישי של מורנו הרב שליט"א, שפעל רבות למען ההילולא. לצוותות השונים הכוללים אנשים שקשה להחליט מה גובר על מה הנקצועיות או האנושיות: לכל המוחות והלבבות שעומדים מאחור: לצוות שהיה ממונה על עריכת הקטלוג המפואר, לצוות שהיה ממונה על הפקת הערב המרשים, לאסטרטגים, לכותבים, לעורכים, למעצבים, לשליחים, למפיקים, לבעלי המדיית הדיגיטליות, למזכירות, לטלפניות, ולא אמרנו את כולם! הודאה מיוחדת לצוות המופקד על הוצאת העלון המפואר 'בית נאמן': למנהל ההפקה, לעורכים, לשליחים ולמפצים העושים מלאכת קודש גם בימות החול.

ובלעדיכם, עם ישראל, לא היה כלום: על שליחת סיפורי הישועות, על שהייתם עימנו מרחוק אך כ"כ מקרוב, על שותפות של אמת, והרמת תרומה למוסדות, לכם הוותיקים ולאלו החדשים, ברוכים הבאים בשם ד'.

מברך מעומק לב בברכות השמורות לאוהבי התורה ותומכיה אוחיכם משה נעמן מנהל המוסדות

טנא ברכות

למורנו ורבנו עטרת ראשנו ראש הישיבה הגדולה וראש המוסדות,

הרב הנאול הכהן שליט"א

ועימנו אשת החיל נזות ביתו הרבנית שמהה שתה"ו וב"ב הנסטה שבמו לסבול ויהי למס עובד, שאינו נותן שינה לעיניו, ולעפעפו תנומה.

אך מילים בפינו לחרדות על הרשקעה העצומה והעמל הבלתי ניתן לתיאור, שאנו עדים להם- בכל יום מחדש. על הדרכה והכוונה של כל המוסדות המפוארים הנכללים במשפחת המוסדות 'חכמת רחמים'. על מסירות נפש לאור באור תורה, וללמוד את הדרך הישרה שילכו בה.

ראויה היא שבת זו לומר שירה, לשבח ולהודות. שירה מתרוננת, שמקורה ב'לשור'- לראות. שירה המגיעה מתוך התבוננות בפעלים האדירים.

יתן ד' וכל הנשעות יגדלו לאילנות- רברבא, כשאמת המים, ואין מים אלא תורה, מרווחים ומצמיחים את כל הזוכה להסתופף בצילכם. תזכו לשפע עצום משמים ברחמינות ובגשמיות, וכל הפירות שנטעים ממכם, יהיו כמותכם!

בהערצה, חוקרה והערכה עצומה, הרב ברכאל הכהן ראש מכון 'אורח צדיקים' הרב מאיר כהן ראש הכולל 'אורחות משה' הרבנית בתיה כהן תחי' אשת מייסד המוסדות 'צוק' ל' שתבלח"א, הרב רחמים חי חוסיש הכהן ראש הישיבה הקטנה 'אורחות חיים' הרב משה נעמן מנהל המוסדות ובבני מוסדות חכמת רחמים, הרמ"ם האברכים והתלמידים.

מחיר: 100 ש"ח

מחיר: 100 ש"ח

ילדי גאלה

בית נאמן לילדים

מתוך שיעוריו של רבנו מרן ראש הישיבה שליט"א
לע"נ גאלה בת הרבנית אסתר מאזוז ע"ה

עורך: הרב ר' דוד
שמאל עידאן שליט"א

גליון
199

אי בתאונה?

תשובה ניתן לענות בקו בית נאמן
079-9270505 שלוחה 22. נא לשלוח
התשובות עד יום ראשון בערב
בין הפותרים נכונה יוגרל פרס (חובה)
לציין שם וכתובת בצורה ברורה

הגאון הצדיק רבי יגון חורי זצ"ל

למען תספור

תשובה וימציניע את גאונותו (אבל לא כדאי לתת לתלמידים תשובה מיד). אחר כך הוא רצה לפתח פולל, ופתח פולל ב"גבעתיים". אנשים היו באים אליו להתפרק, והיתה לו שאילה: האם אני יכול לברך אנשים או לא? יום אחד הלך אל הרב וזגור ללשאל אותו את השאלה הזו, והוא חפך בתור כמו כלם. בינתיים ראה אותו הבן (אני לא יודע אם זה בנו רבי חיים שיגדל לתים או בן אחר) ואמר לו: "אתה יכול לברך אותי?" אמר לו: "מה אני?" אמר לו: "אבא שלי אמר לי, כשאתה רואה את האדם הזה תבקש ממנו ברכה", אמר לו רבי יגון: "אם ככה פתרת לי את השאלה אני חוזר הביתה..." ברך אותו, ומצא התחיל לברך. (גליון 50 אותיות א' - ד').

"מחסן של פדורים..." כי שבע שנים אני לוקח פדורים ללב ומתחת הלשון ועוד, ואני לא מסגל". אמרתי לו: "הרופאים יודעים לרפא רק את הגוף כמו שמתקנים מכונה, אבל הם לא יודעים לרפא את הנשמה. ואם תאמין שאתה בריא זה יתן לך בריאות", וכשסימתי לדבר אתו, אמר לי: "חצי שעה שבדברתי אתך שעה שבע שנים שהייתי אצל הרופאים". ואחר כך אמרתי לו: "תבוא ותתן שיעורים ב'שיבה', וברוך השם בא ל'שיבה ונתן שיעורים. והיה מוסר שיעורים לתלמידים בצניעות גדולה, ובזמן השיעור היה סוגר את הדלת, כדי שאף אחד לא ישמע אותו. והוא היה בעל חוש מיוחד. תלמידיו היו אומרים עליו שהוא "אנציקלופדיה יושבת", (לא מהלכת...), כי הוא היה שופע וזורם. אבל הם לא ידעו כל כך להעריך את זה, כי כשהיה שואל אותם שאלה, היה תוף כדי דבור נותן להם

יום ט"ו בשבט, זה יום האזכרה של הגאון הצדיק רבי יגון חורי זצ"ל. שנפטר לפני שבע עשרה שנה (בשנת התשס"ד). הוא היה צנוע מאד, והיה מורה בבית הספר "רזילי" כאן במשך 25 שנה, התלמידים שלמדו אצלו היו מספר 1, וכשבא מפגש מטעם "משדד החינוך" לבחון את התלמידים, אמר לו רבי יגון: "כשאתה בא אני יוצא", שאל אותו: למה? אמר לו: "בתבון את התלמידים לבד". ולאחר הבחינה אמר המפקח: "מעולם לא ראיתי תלמידים כאלה". כי היה מלמד אותם במסירות נפש. כשהגיע לגיל חמישים בערך, אמר שהוא הולך לבית אבות. בא אלי רבי שמואל עידאן זצ"ל ואמר לי: "רבי יגון הולך לבית אבות, בוא נדבר אתו שביא ל'שיבה ונתן שיעורים". הלכתי אליו ודברתי אתו, והוא אמר לי: "אני מחסן של פדורים" (הוא לומד מש"ך "משפחות קהנה", וזה ראשי תבות

הלכה נאמנה

הבן איש חי (שנה ראשונה פרשת מסעי אות י"ד) **כתב שמי שמברך ברכות ההפסדה, גם הוא בעצמו צריך לענות בסוף אמן על ברכתו** (וחתם ככה: "ברוך אתה ה' מקדש השבת, אמן"), **והפך החיים** (סימן רט"ו אות א') **כתב שלא נהגנו בדברך הנה, אבל הרב עובדיה זצ"ל** (ש"ת יחוד דעת חלק ב' סימן כ"ג) **מצא בספר "פסקת הלויים" על מסכת ברכות, של אחד מהראשונים שהיה בן דורו של הרשב"א (ובר פלוגתיה), והוא רבנו אהרן הלוי** (הרא"ה), **ונשם** (דף מ"ה עמוד ב') **הוא כותב שצריך המפסטיר לענות "אמן" על ברכתו בסוף. ולמה יש לענות אמן? בגלל שבמקום שיש סדרה של ברכות, אז בברכה אחרונה אומרים "אמן" (עייני שלחן ערוך אורח חיים סימן רט"ו סעיף א'), וגמנו שאתה אומר בסוף תפלת העמידה: "המברך את עמו ישיראל בשלום, אמן", וגם בברכות קריאת שמע בערבית: "שומר את עמו ישיראל לעד, אמן" (ולמה לא אומרים בברכת התורה שלאחריה "ברוך אתה ה' נותן התורה, אמן"? בגלל שבעבר לא היו מברכים כל העולים, אלא רק העולה הראשון מברך. א"ש בחר בניו", והעולה האחרון מברך: "אשר נתן לנו", ואם פן לא היתה סדרה של ברכות). **וככה מנהג הספרדים.** (והיה ספור שמישהו שמע מהרב עובדיה שצריך לענות "אמן", והלך לבית הנקסט שהיה שם רבי עזרא עטיה זצ"ל, וחתם בסוף ברכות ההפסדה "אמן", קרא לו רבי עזרא ואמר לו: "למה אתה אומר אמן? הרי אנחנו לא נהגנו ככה", אמר לו: "כך שמעתי מהרב עובדיה", אמר לו: "אם הרב עובדיה אומר ככה, גם אני מתחיל לומר אמן", כי הוא כל כך העריך את תלמידו). (גליון 52 הערה 11).**

חידה

חתי לא יצום ביום אזכרת אביו?

תשובה לחידה נמצאת בעלון הנוכחי. תשובות ניתן לענות בקו בית נאמן 079-9270505 שלוחה 21 (חובה לציין שם וכתובת בצורה ברורה). נא לשלוח התשובות עד יום ראשון בערב

פתרון לשאלת קוראי: מתוך חידה רבינו בשם יצחק, יעקב, ששה, ואיה פסיים חברו הגאונים רבי יצחק חיות חיבר ספר "זוהר יצחק", רבי יעקב ספיר חיבר ספר "בן ספיר", ורבי משה עידאן חיבר ספר "תפארת משה". חובת: ישראל גול - אשדוד

מתוך המנוחה: הרב הצדיק רבי שמואל כלפון עידאן זצ"ל. חידה קדישא, דור רביעי לאון הקדוש המקובל רבנו משה עידאן זצ"ל ולאחריו הרב חסיד רבי אברהם עידאן זצ"ל. נוסר כי בסבב תשנ"ד, והנה קצור הדברים שכתב עליו מרן שליט"א בספרו מגדולי ישראל חלק ד': "אזכרת הנחש של בני וחתני שחינו וזע כר ה' שומרי תורה מצוות. וחתנו הרב ר' דוד עידאן היו ראש כולל ואב"ד בשיבת סאסא רחמים. והוא עצמו היה ירא שמים תלמיד, צנוע ונינו ומספק במעט ומורה תמיד חכם נכסיו, ושמעתי מפי ספורים רבים על רבני וחכמים גדאי [פורסמו בסידרת הספרים מגדולי ישראל]. הוא היה מקובל מאד למורי סאסא דמשפטי עמוד ההלכה בגדיא הגאון הגדול ר' כלפון משה הכהן זצ"ל, ובבחינתו כשהיה בחולל שמע מפניו שיחות איכות באבהו ובחיבה כאשר ידבר אש אל בניו". חובת: אוריה עידאן - בני ברק

ידע ידע

א. כל הפרות האלה שהזכירה התורה, "אך חטא ושערה וגפן ויתאנה ורמון, ארץ זית שמן ודבש" (דברים ח"ח), אלו הפרות הכי טובים בעולם, וראיתי שבגם הטבעוניים כתבו עליהם "מלכי הפרות" (והם לא אנשים צדיקים משלנו). "חטה ושערה", החטה טובה מאד, והיא ראשונה לפני השעורה, ולא רק הם אלא כל חמשת מיני דגן, חטה ושעורה ורמון ושבלת שגועל ושיפון, הנמרא (פסחים ל"ה ע"א) אומרת שהכפסטי זה מין חטה. ויש לראיה לדבר, מהפסוק "והחטה והכפסטי לא נבנו" (שמות ט' ל"ב), שהתורה הזכירה אותם ביחד. ושבלת שגועל והשיפון הם מין שעורה. והתורה שאמרה "חטה ושערה", כוללת גם כל הדומה להם. "וגפן", היו טוב מאד. הרמב"ם משבח את הגפן, וכותב למלך הערבי שלו במצרים: יש הרבה תרופות ביו, אבל אסור לאדוני לשנות יין [כי הם אינם שותים יין], לכן אני מברך להשמיט אותם. ובזה רמז לו שאם הוא רוצה לשנות שיגור וישתה בצניעות. יש הרבה תרופות ביו. כתוב "כפס ביו לבשו וגדם ענבים סוטה" (בראשית מ"ט י"א), ואומרים בשם רבי מינחס מקוריץ, אל תקרי סוטה אלא "אסוטה", כי יש תרופה בדם ענבים. וכן הרמב"ם פותב שגין זה טוב מאד. ואומרים שבעצרת יש מעט מאד חולי לב, מפני שהם רגילים ביו. "ויתאנה", היא גם בן טובה מאד. "ורמון", הרמונים מספר אחד, כי הגפן והתאנה יכולים לגרם שלשול לאדם, וכדי להיות מאן לוקחים רמון. הרמב"ם (פ"ד מהלכות דעות י"ו) כותב שלושה דברים טובים לזה, רמונים חבושים ותפוחים. ורמונים או המיץ שלהם הטובים ביותר. לכן אדם לא מאן שסובל במעים כי הבטן שלו לא בסדר, יקח רמונים (מין הרב עובדיה זצ"ל היה תמיד אומר לקחת חבושים, ואם בא אלי אדם סובל מכאבים היה אומר לו שיקח אותם, וזה לקח מהרמב"ם, אבל הרמונים טובים יותר). "זית שמן", זיתים